

J. Wajc

Posudek diplomové práce Ing. Petra Štěrbý „Společníci v jednotlivých formách obchodních společností“.

Práci o rozsahu 87 stran odevzdal diplomant dne 18. června 2010. Poměrně široké téma omezil, dle svého vyjádření na „takové aspekty, které v těchto souvislostech považuje za určující z pohledu společníka, a to: zisk, ztrátu, vklad a s nimi související práva a povinnosti a ručení“. Dále pak na „vybrané problémy vlivu majetkového společenství manželů na postavení společníka“. „Povšiml“ si též „projektu tzv. evropské soukromé společnosti“.

Práce se ve značné míře soustřeďuje na popis platné, případně navrhované právní úpravy a na citace či popis závěrů jiných autorů, popřípadě judikatury. Jen občas diplomant předkládá vlastní závěry, vesměs však, ani by je odůvodňoval.

Téma diplomové práce není příliš náročné na teoretické znalosti, určité teoretické znalosti však vyžaduje.

Diplomant zvolil pro diplomovou práci zajímavé a aktuální téma, které již bylo mnohokrát zpracováno a ke které existuje – snad s výjimkou podílu ve společném jmění manželů – dostatek literatury. Diplomant s literaturou pracoval, mnohdy však způsobem shora uvedeným a obvykle tak nevyužil možností, které hojnost pramenů dává; často se spokojil pouze s konstatováním, co o problému soudí autor či autoři citované práce, aniž by se pokusil o rozbor či alespoň porovnání těchto prací a následně o závěry vlastní.

Jazykovou a stylistickou úroveň práce považuji za vyhovující, práci s poznámkovým aparátem rovněž. Diplomantovi však lze vytknout, že při citaci z prací více autorů neuvádí, který ze spoluautorů citovaný názor vyjádřil a vytknout mu lze i určitou nejednotnost ve formulaci poznámek (např. poznámky pod čarou 11 a 12).

Konkrétně práci vytykám zejména následující formulační a věcná pochybení:

- V řadě případů nejsou formulace diplomanta přesné. Např. na s. 10 formuluje: „Pro čistě kapitálové společnosti je příznačný také většinový princip v rozhodování společníků“ – ten se ale uplatní i u společnosti s ručením omezeným.
- Na s. 12 diplomant ve třetím odstavci tvrdí, že „Sdružení na základě smlouvy o sdružení podle Občanského zákoníku pro dočasné podnikatelské účely se v obchodní praxi též nazývá jako konsorcium (platný právní předpis tento pojem nepoužívá).

Konsorcium lze upravit pouze na základě innominátní smlouvy a vzhledem k absenci zákonné právní úpravy je žádoucí předvídat a vyřešit potřebné vztahy účastníků konsorcia smluvně“ – obě věty si odporují.

- Na s. 13 diplomant uvádí: „Podle některých názorů zakladatelem obchodní společnosti však může být osoba mladší šestnácti let nebo jiná k právním úkonům nikoli plně způsobilá osoba zastoupená zákonným zástupce nebo opatrovníkem“ – s odkazem na práci T. Dvořáka. Zajímá mne názor diplomanta na tento problém.
- Na s. 15 diplomant tvrdí, že společník ve společnosti může být vypořádán cenou, vypořádacím podílem nebo podílem na likvidačním zůstatku – cenou ovšem společník vypořádán být nemůže.
- Na s. 23 diplomant uvádí, že „U kapitálových společnostech se společník může podle zákona domáhat u soudu vydání rozhodnutí o neplatnosti usnesení valné hromady podle ustanovení § 131 a § 183 Obchodního zákoníku. Podobně společníci osobních obchodních společností mohou docílit vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady podáním určovací žaloby za stanovených podmínek, zejména pokud společník prokázal naléhavý právní zájem na určení neplatnosti rozhodnutí společníků soudem“ – s odkazem na § 80 písm. c) o. s. ř.; to je velmi odvážné tvrzení, diplomant ovšem vůbec neuvádí, na základě čeho tento závěr činí.
- Na s. 33 diplomant tvrdí, že pokud jde o ručení, je postavení komanditisty obdobné postavení společníka s ručením omezeným, včetně charakteru spoluručení druhého manžela – ručení komanditistů však má zvláštní úpravu.

Závěrem je třeba znovu uvést, že celá práce je poměrně popisná, jen na některých místech se diplomant pokusil o vlastní závěry. Obecně lze říci, že co do obsahu není práce rozhodně vyčerpávající odbornou analýzou zkoumaného problému, její úroveň však ještě umožňuje – při dotažení některých otázek v rámci obhajoby – její úspěšné obhájení.

Při obhajobě by se měl diplomant zaměřit zejména na některé shora uvedené konkrétní připomínky.

V Praze dne 5. září 2010

doc. JUDr. Ivana Štenglová

Posudek diplomové práce Petra Štěrby „Společníci v jednotlivých formách obchodních společností“

Práci o rozsahu 85 stran odevzdal diplomant dne 26. listopadu 2009.

Téma diplomové práce není příliš náročné na teoretické znalosti, i když nepochybně vyžaduje ke kvalitnímu zpracování kromě dobré znalosti příslušné zákonné úpravy i dobrou znalost souvisejících teoretických principů.

Téma diplomové práce bylo již zpracováno v mnoha časopiseckých člancích, monografiích a komentářích. Diplomant tedy měl k dispozici dostatek pramenů a tedy i odborných názorů, ze kterých může při zpracování diplomové práce vycházet, porovnávat je, polemizovat s nimi a případně je dotáhnout k novým závěrům, na druhé straně ale není jednoduché zvolit nový přístup k tématu a dospět k novým dosud nepublikovaným závěrům. Lze říci, že diplomant s literaturou pracoval, nevyužil však možností, které takový postup dává a ve většině případů se spokojil pouze s konstatováním, co o problému soudí některý z autorů, aniž by se pokusil o srovnání s ostatními autory natož o vlastní závěry.

Strukturu práce a její jazykovou a stylistickou úroveň považuji za ještě vyhovující. Velmi špatné však je používání poznámek pod čarou. Diplomant mnohdy cituje pramen, necituje však autora – viz např. s. 20.

Konkrétně práci vytýkám zejména následující formulační a věcná pochybení:

- Na s. 12 diplomant tvrdí, že „podmínkou způsobilosti stát se ..... společníkem obchodní společnosti, tedy být stranou společenské smlouvy, je způsobilost k právním úkonům“ – vylučuje tedy nabytí podílu děděním apod. Na téže straně tvrdí, že společníkem může být jen osoba starší osmnácti let.
- Na s. 16. tvrdí, že společnost s ručením omezeným nemůže nabývat vlastní podíly.
- Na s. 22 diplomant činí závěr, že „Součástí práva společníka podílet se na správě společnosti je rovněž účast na tzv. obchodním vedení společnost.“
- Na s. 23 dovozuje, že statutární orgán či jeho člena volí valná hromada a zapomíná tedy na případy volby dozorčí radou.
- Na s. 28 se diplomant dopouští zcela zásadní chyby, když opakovaně zaměňuje odpovědnost s ručením. Tvrdí kupříkladu, že „Pokud však nepeněžitý vklad společník splatí podle Obchodního zákoníku před zápisem výše základního kapitálu do

obchodního rejstříku, ale vlastnické právo k nepeněžitému vkladu nepřejde na společnost, je společník, který se takový nepeněžitý vklad zavázal vložit do společnosti, povinen uhradit jeho hodnotu v penězích. Pokud tuto povinnost nesplní, ručí za splnění takové povinnosti.“ Dále pak „Společník rovněž ručí za splnění své povinnosti doplatit rozdíl mezi hodnotou nepeněžitého vkladu stanovenou při založení společnosti nebo při rozhodnutí o zvýšení základního kapitálu a hodnotou v době vzniku společnosti (hodnotou v okamžiku splacení vkladu) a nesplní-li tuto povinnost před převodem svého podílu na společnosti. Podobně ručí společník za nesplnění své povinnosti uhradit společnosti v penězích újmu, vzniklou tím, že společník vložil do společnosti nepeněžitý vklad ve formě zřízení nebo převedení práva užívání nebo požívání na dobu určitou a toto právo před stanovenou dobou zaniklo.“

Celá práce je velmi popisná, diplomant se téměř nepokouší o vlastní závěry. Práce přitom obsahuje celou řadu závažných chyb z nichž jen některé uvádím shora.

Z uvedených důvodů nepovažuji práci za způsobilou obhajoby.

V Praze dne 13. prosince 2009

doc. JUDr. Ivana Štenglová